

A MÚLT ÓRIÁSA

Filippi 3,14.

A MÚLT ÓRIÁSA

(K) Mindannyiunk életének története van. Mindannyian hozunk valamit a múltunkból. S van, amikor az, amit a múltunkból hozunk, megkeseríti a jelenünket.

Adott egy tehetséges ember, aki a jelenben szép sikereket ér el, de mégsem tud örülni ezeknek, mert szüntelenül bizonyítani akar a szüleinek, akik ma sem értékelik. Adott egy nő, aki örülten magányos, mégis fél nyitni bárki felé is, mert a férfiaktól rengeteg bántást kapott, aki ezerszer csalódott, és emiatt képtelen újra bízni bárkiben is. Adott egy ember, aki szégyellni való bűnöket követett el, és aki ezért úgy érzi, nem érdemel semmi jót, mert vezekelnie kell mindazért, amit elkövetett. És végül adott egy ember, aki a múltban hozott rossz döntéseinek következményeit cipeli évek óta, és nem tud ezekből szabadulni.

Mennyi élettörténet, amiben a múlt, mint rettentő óriás árnyékolja be a jelent, és tesz tökéletesen boldogtalanná. **(K)** Téged is fogva tart a múltad? Akkor Isten ma hozzád szól Pál szavain keresztül: „... **ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.**”

KIRE HALLGATSZ? (K)

Mielőtt Pál apostol szavaira koncentrálnánk, tegyünk egy fontos kitérőt! Amikor valaki eljut odáig, hogy szabadulni szeretne múltjának óriásától, szinte mindig megszólalnak körülötte olyan hangok, amelyek le akarják erről beszélni. Ezek a hangok elerőtlenítenek, félelmet keltenek, esélytelennek állítanak be azzal, hogy aránytanul felnagyítják a múlt hatalmát. Ezek hangok lehetnek *belső hangok*, amikor a lelkiismeretünk vagy a szívünk akar becsapni bennünket; de lehetnek *külső hangok*, amikor például emberek, akik „csak jót” akarnak nekünk, próbálnak lebeszélni bennünket a szabadulásról.

Ezért az első, amit meg kell tennünk az az, hogy többé nem ezekre a múlt hangjaira figyelünk, hanem arra a szelíd és irgalmas, de határozott hangra, aki így szól minden múltjától szabadulni akaróhoz: **(K)** „**Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincsen más!**” Ézs. 45,22.

FELEJTSD EL A MÚLTAT (K)

Mit mond Isten először Pál szavain keresztül? Ezt: **felejtse el a múltadat!** És tudjuk, Pálnak volt mit felejtetnie! Mi lett volna akkor, ha Pál állandóan a múltjára tekintet? Ha újra és újra Saul tettein rágódott volna? Azon, hogy milyen ember volt

akkor, amikor üldözte, börtönbe vetette és megölette a keresztyéneket? Ehelyett ezt mondja: **(K) „... ami mögöttem van, azt elfelejtve...”**

De a páli felejtés nem azt jelenti, hogy úgy szakítok a múltammal, hogy nem vállalom érte a felelősséget, hogy úgy teszek, mintha semmi közöm nem lenne hozzá! Sőt! Nagyon is felvállalom a múltam, de nem dédelgetem, nem cipelem teherként, nem engedem, hogy fogva tartson, nem engedem hatással legyen a jelenemre, hanem átadom Krisztusnak! Azaz megvallom és szakítok vele. Vagy úgy, hogy elfogadom a múltamra nézve Isten bocsánatát, vagy úgy, engedem megszabadítson, elvágva a múltam kötelékeit, és begyógyítsa a szerzett sebeket.

(K) Azt mondja Isten: **„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”** ^{2Kor. 5,18.} Vagyis, amikor megvallod/megvallottad Istennek a múlt bűneit, amikor Rá bízod / bíztad az életed, akkor Isten lezárja a múltad, elvágja azokat a kötelékeket, amik hozzá kötnek, és elkezd az életedben egy egészen új fejezetet írni. Csak kérned kell! Csak hinned kell! **„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”** Így válik valósággá az, hogy elfelejtheted azt, ami mögötted van!

TANULJ MEG ELŐRE NÉZNI! (K)

A múltunkat hátra hagyni nem könnyű dolog, de semmit sem érne, ha nem kapnánk valami más célt helyette. Pál rendezte a múltját, de nem lebegett légüres térben, hanem inkább ezt mondta: **„... ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...”** Isten szavain keresztül ezért ezt tanácsolja: *„Tanulj meg előre nézni!”*

Egy átalakulóban lévő világban nagyon is hasznos tanács ez! Egy nagyon is aktív életet élő férfi szívinfarktust kapott. Megműtötték, és hiába volt sikeres a műtét, orvosa közölte vele, hogy sok mindent, amit régen csinált, nem csinálhat ezután. Egy szempillantás alatt megváltozott az élete. Először kétségbeesett, mert képtelen volt elfogadni, hogy örökre elvesztette normális életét. Emiatt azután mély depresszióba zuhant. Sőt öngyilkossági gondolatok kerülgették, mert semmi értelmét sem látta az életének. Mígnem egy napon megértette, hogy a betegsége miatt az élete sohasem fog visszatérni a normális kerekvágásba, ezért meg kell tanulnia, hogy új helyzete lett inentől kezdve az új valóság, az új normalitás. Neki mostantól ebben kell élnie, ehhez kell alkalmazkodnia, ebben kell feltalálnia magát. A múltját nem változtathatja meg, de élhetővé teheti a jelenét, ami boldogabbá teheti a jövőjét.

COVID, orosz-ukrán háború, a világ nem lesz már az, ami ezek előtt volt. Mit tanácsol Pál? Tanulj meg előre nézni úgy, hogy **„... ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé...”** Új kihívások jönnek. Egy megváltozott

valóság fog körül venni bennünket. Egy új normalitás jön. Ez a véget jelenti? Vagy mondjuk inkább más fajta, új lehetőségeket teremt a számunkra megvallani, megélni a hitünket?

Amikor Isten népét elhurcolták Babilonba, és mindent elveszítve egyszerre ott találták magukat egy idegen országban, egy idegen kultúra olvasztótégelyében, természetesen, hogy úgy érezték, eljött a számukra a világvége. De ebben a sötét és reménytelen helyzetben érkezett hozzájuk egy levél, ami a halál helyett az életet hirdette a számukra. **(K)** Miről szól ez a levél? *Építsetek! Ültessetek kerteket! Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! „Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vitettelek titeket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteketek is! (...) Mert csak én tudom, mi a tervem veletek: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha, kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam. Megengedem majd, hogy megtaláljatok, és jóra fordítom sorsotokat.”* Jer. 29,4-14.

KONCENTRÁLJ ISTENRE! (K)

Az igazság az, hogy sok hiábavalóságot kergetünk egész életünkben. Azután az életünk végén ezt a sok hiábavalóságot egy laza mozdulattal kicsavarja majd a halál a kezünk közül. **(K)** Mert elfelejtjük, hogy az ember: **„Ahogyan világra jött anyja méhéből, mezítelenül, úgy megy el ismét, ahogy jött; semmit sem kap fáradozásáért, amit magával vihetne.”** Préd. 5,14.

(K) Egy van mi az életben sohasem hiábavalóság! Ha azért a jutalomért küzd az ember egy életen át, amit Pál apostol így nevez: **Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalma.** Vagyis: *engedd naponként Isten akaratát megvalósulni az életedben. Engedd, hogy Ő vegyen kezébe, Szentlelke és igéje által Ő vezessen, Ő adjon célt és értelmet az életednek, hogy Ő töltsen meg tartalommal a napjaidat.*

A múlt óriása helyett a jelen és jövő Urára, a Krisztusban Atyáddá lett Istenre koncentrálj inkább! Azért, hogy Isten felszabadíthasson téged arra, hogy örülj az életednek úgy, ahogyan azt Isten tervezte számodra!